

Når skallen teller

Etter et svakt NM bestemte Joachim Nilsen – ti år, den gang – seg for å bli skikkelig god i sjakk.

AV THOMAS OWREN

Joachim Nilsen (16) fikk sitt første sjakkbrett da han var fem år. Faren var overrasket over hvor fort sønnen plukket opp reglene, og bestemte seg for å ta med seg sønnen til Bergen Schakklub for å se hvordan han likte seg. Svaret var oppløftende.

– Jeg deltok i småturneringer som barnas Grand Prix. Første gangen jeg deltok var jeg seks år og kom sist. Jeg tok et halvt poeng av seks mulige. Men alle fikk medalje uansett, så det ga mersmak, forteller Joachim.

Regelrett most

Året etterpå deltok han blant annet i kretsmeisterskap for barn under ti år.

– Jeg begynte å skjønne litt mer av spillet i den perioden, sier han.

Selv om han fortsatte å spille sluttet han å trene systematisk med sjakkklubben. Da han var ti år gammel og deltok i Norgesmeisterskapet fikk han seg en vekker.

– Jeg trodde det skulle gå veldig bra, og startet også med seier. Men i andre parti ble jeg knust, regelrett most. Partiet kom i et blad hvor det ble trukket frem som et flott parti fra mesterskapet - fordi jeg tapte så grundig. Jeg husker det mesterskapet veldig godt, sier Joachim.

– Jeg fant ut at det ikke gikk den veien jeg ville det skulle gå, og at jeg måtte trene mer systematisk for å bli god.

Bestemmer i sommer

Dermed var det en mottakelig og treningsvillig ung herre som for alvor vendte tilbake til sjakkklubben. Joachim skryter villig vekk av lærerne han har hatt, Jose Polo, Daniel Hersvik, og spesielt Kjetil Stokke.

– Kjetil Stokke er en utrolig flink lærer. For ham er det viktigste å ha det gøy og trives med sjakken. Han er også veldig dyktig, og du lærer mye bare av å spille med folk som er så gode. Han kan alle åpninger som finnes. Det kan være ganske frustrerende når man tror man har funnet noe nytt. Men det pleier å ende uavgjort når vi møtes, sier Joachim.

I sommer skal Joachim Nilsen bestemme seg for hvor tungt han ønsker å satse som sjakkspiller. Han har fått invitasjon av Simen Agdestein til å begynne på sjakklinja ved toppidrettsgymnaset til høsten, men har ikke bestemt seg ennå. Alternativet er å bli hjemme i Laksevåg.

– Jeg må kjenne på om jeg har lyst til å satse så tungt på sjakken, sier han.

Agdestein tok med Joachim på hans første internasjonale turnering.

– Den var i Italia, en veldig spesiell opplevelse. Vi var der i ti dager med bading og sightseeing i en fjellandsby. Vi var elleve, tolv, tretten år gamle, og all informasjonen var på italiensk. De ropte opp hvor vi skulle sitte uten at jeg skjønte et ord. Men det var gøy, og ga absolutt mersmak.

Bittert å tape for Sverige

Joachim får i det hele tatt reist mye, og han har spilt turneringer i Berlin, Tsjeckia, Danmark, England og Færøyene, for å nevne noen. I sistnevnte land representerte han Norge i Nordisk juniormesterskap tidligere i år. Joachim endte på femte plass av 16, men Sverige vant en knepen seier sammenlagt.

– Det sved at svenskene vant. Det var kun et halvt poeng som skilte. Det var bittert å tape når man var så utrolig nære.

Et parti sjakk varer kanskje fire timer, og i turneringssammenheng spiller man kanskje to eller tre partier til dagen. Å konsentrere seg så dypt så lenge er tungt.

– He, he, det andre eller tredje partiet er ofte svakt. Det hender at det blir så slitsomt at man bare vil hjem. I England i fjor spilte vi til 2230 hver dag. Jeg gjorde det ganske bra. Jeg var rangert som nummer syv av ti på forhånd, men kom på fjerde. Men på slutten tenkte jeg bare på at jeg skulle se Liverpool på Anfield dagen etter. Liverpool vant 4-1, så det var verdt det, sier Joachim.

Guttemiljø

Forrige helg deltok Joachim i NM for juniorlag i Stavanger. Laget delte førsteplassen med Oslo.

– Det gikk helt greit, jeg tok poeng mot motstandere som er høyere rangert. Siste runde var ikke helt bra, men det må man ta med et smil. Man kan ikke vinne hver gang. Det er uansett sosialt og kjekt å reise på turneringer, og det blir alltid tid til mye annet enn sjakk.

Av en eller annen grunn er sjakkmiljøet dominert av gutter.

– Ja, det er veldig lite jenter, selv om klubben vår har Katrine Tjødlsen, som er et av Norges største kvinnelige talenter på lenge. Jeg tror kanskje det ikke virker så kult for jenter, uten at jeg kan svare på hvorfor.

– Det burde i hvert fall appellere likt. I sjakk er det skallen som teller. Det sies jo at jenter er smartere, så de burde jo ha et overtak. Det gjelder uansett bare å jobbe og trene, det er ikke noe hokus pokus, og man trenger absolutt ikke være gutt for å bli god.

– Er sjakkspillere fryktelig smarte?

– Egentlig ikke. Det finnes mange dumme stormestere. Vi snakker om småtinger som ikke kan kle på seg en gang. Kanskje det er derfor spillet ikke ses på som kult?

Talentet: Joachim Nilsen

